

GIAO MÙA

Thơ: Phạm Ngọc
Nhạc: Lê Mộng Nguyên

Dolce

Mong manh từng sợi nắng vàng Xuân vừa bỏ ngõ hạ
sang giao mùa Về đầu áo lụa ngày xưa
Chiều nay phố cũ lưu thừa bóng người Bên đường hoa
tím tàn rơi Em đi bỏ lại mình tôi giữa đời
Thời gian con nước chảy xuôi Như cơn gió thoảng bên
trời quạnh hiu Hạ vắng phượng đỏ em yêu bao lần
Chưa ngỏ một điều cùng em Bây giờ riêng những ưu
phiền Xuân đi hạ đến em đêm nỗi đau
Ơi em! nắng đã phai màu Còn đây ta với nỗi
sầu miên man... Mong ...man.

Paris, hè 2001